

Tertius Officiorū liber/ de honesti vtilisq; cōpa-
 ratione/ quod illorum sit eligibilis determināns
 quattuor partitur tractatibus.

Tractatus primus quasi probemialis/ vnū otinēs
 capitulū. quod i duas diuidit partes/ Primo onōit
 sanctos priores pbis laudabiles fore ocio vtili soli-
 tudineq; fructuosa. Secūdo ipoz sanctorz ocū 7 soli-
 tudinē/ pbōz ocio 7 solitudine/ honestate vtilitateq;
 precellere exemplis declarat. De his vide Tullium li.
 .iii. capitulo primo.

Tractatus secundus/ si comparatio inter honestuz
 7 vtile tanq; inter se repugnantia facienda sit expli-
 cans: duo continet capitula.

Capitulū primū/ duas hñs partes/ Primo hui9 li-
 bri terti materiā/ ordinē pmissum seruās tangit. De
 hoc vide Tul. li. iii. tractatu secūdo ca. i. circa princi-
 piū. Secūdo duo hōesti officiozq; genera distinguēs
 perfectū 7 cōmune neutrū a bono viro vtili esse opa-
 randum tanq; ei repugnans ostendit. De hoc Tulliy
 li. iii. tractatu. ii. ca. i. 7 ca. ii.

Ca. ii. formulā quandā siue regulā/ ad quā reuertē
 dū ē i iudicādo iter honestū 7 vtile si qñq; iter se pu-
 gnare videāt exprimēs/ q̄ttuor hñs partes/ Primo enī
 illā formulā ponēs/ ipam apostoli doctrinā/ sapiētis
 v̄bis/ Christi q; facto cōfirmat. Secūdo terre naturā
 nostrozq; mēbroz formā 7 vsū/ illā nos docere de
 mōstrat. Tertio lege diuina/ lege hūana/ legeq; natura-
 li/ illā nos debere obseruari declarat. Quarto qd ve-
 raciter vtile dici debeat cōcludens/ rōnibus 7 exēplis
 propositū confirmat. Materiā huius capituli habet
 Tulliy li. iii. ca. iiii. secūdi tractatus. Vide tñ exemplū
 de currentibus in stadio hic in quarta parte posituz

ca. iiii. dicti secundi tractatus. Et de sapiente in nau
fragio posito / vide ca. viii. secūdi tracta. eiusdē libri

Tractatus tertius quid de honesti utilisq; repugnā
tia ac comparatione tenendū sit / p̄dictā insequendo
formulā / docens / nouem continet capitula.

Capitulum primum / nihil utile dici debere quod
honestati que ex sapientia siue prudentia nascitur re
pugnat explicans / tres habet partes. Primo propo
nens virum sapientem nūq̄ propter mundanā cuius
cunq; rei utilitatem / honestum dimittere / etiā si hoc
ōibus hominib; esset occultū / exemplū de gyge quod
plato ad hoc iducit / ip̄m narrādo reuicit. De hoc Tul.
li. iiii. ca. ii. tertii tractat; . Secūdo exēplo dauid / exem
ploq; Joannis baptiste propositū roborat . Tertio
quid dictum de gyge exemplū p̄fectus habere possit
ostendens / propositum cocludit.

Ca. ii. cū q̄tuor sequentib; . nihil utile dici debere
quod astutia / versutia / ac simulatōe prudētie sit cōtra
honestatem q̄ a iustitia nascit̄ ostendēs / tres hēt par
tes. Prima utilitatē versutia questā / dictis scriptu
re aperte cōdemnās / apparētias tñ qb; talis utilitas
a frumētōz specialiter negotiatorib; honestas dici so
let / i mediū adducit. Secūda rōnes ad oppositū adou
cēs / priores palliatōes euacuat. Tertia euāgelica pa
rabola / dictisq; sapiētis / talis nō q̄dē utilitas s; isa
tiabilis auaritia cōdemnat̄. De hoc Tul. li. iiii. ca. iiii

Ca. iiii. quattuor habens partes. Primo q̄ inutile
q̄q; inhumanum ē peregrinos ⁊ pauperes sub quādā
utilitatis publice specie / tempore famis de ciuitatib;
eici et intrare prohiberi ostendit. De hoc Tullius li.
i. ca. iiii. tertii tractatus. Secūdo q̄ laudabiles sunt
exemplo cuiusdā sanctissimi senis / qui hoc impediūt.

Tercio quod detestabile hoc sit/ exemplo romanorum quod illam suis inhumanitatem fecerunt/ demonstrat. Quarto quantum oppositum facere utile sit et honestum ostendens/ utile id esse quod honestum ex dictis concludit.

Ca. iiii. tres habens partes. Primo diuino declarat iudicio in filios israhel/ quod periculosum est honestati preferri vtilia/ quod contra facere laudabile est. Secundo in honestatis consideratione multos virtutis fictione ac simulatione/ hereditatumque successiones ambire exprimens / talibus super rebus sacerdotes prohibet interuenire. datque formam eis regulamque viuendi exemplo dauid. qui inimico Saul non modo non pepercit/ verum et doluit occisum et flebiliter deplorauit. De que questis hereditatibus per simulationem et mendaciam/ Vide Tul. li. iiii. ca. vi. tertii tracta. De his similiter qui sub forma boni viri veros remouent heredes/ aut sui vtilitatis gratia/ aut aliorum pro quibus interueniunt/ et que sit boni et iusti viri forma: cuius ultimam particulam euangelica condemnat veritas sicut in primo. secunda parte capituli quarti dictum est Vide Tullium li. iiii. tractatu tertio ca. vii. circa principium. Tertio exemplo sancti Naboth/ honestatem proprie debere preferri vite etiam in hereditatibus paternis conseruandis/ instruit.

Ca. v. quattuor habens partes. Primo fraudem omnemque dolum et fallaciam in officiis virtutum esse maxime detestabilem/ in quibuscumque contractibus ac conuentionibus esse damnatam/ sapientis et prophete dictis ostendit. Secundo quod sit nociua dolosa simplicitas vtilitatis gratia exemplo gabaonitarum explicat. Tertio omnem fraudem omnemque simulationem turpis lucri sine/ de quibus plura suis in libris philosophi posuerunt exempla /

ecclesiastice veritatis sinceritate cōdemnatas manife-
stat. De his Tul. li. iii. tractatu. iii. ca. v. Item. vi. et
circa principiū septimi. Quarto q̄ periculosum sit a
regula veritatis deuiare/duplicitemq̄ tenere/aper-
tis scripture declarat exemplis ⁊ dictis.

Ca. vi. tres habēs partes. Primo p̄missa etiā iure
iurādo aut voto cōtra honestatē facta/seruāda non
eē/docet. Secūdo dicta cōfirmādo/ diuinis oñdit ope-
rib⁹/cōtra honestatē nō eē/suā q̄nq̄ mutare sententiā.
De his Tul. li. iii. ca. ix. tertii tract. Tertio q̄ laudabi-
lior sit filia septe q̄ ob paternā reuerentiā mortē nō
refugit/super duob⁹ pithagoreis quos p̄bilosophi in
amicitie integritate extollunt. De his Tullius li. iii.
capitulo. iii. tertii tractatus.

Ca. vii. cū sequēte/ nihil eē vtile quod honestati q̄
ex fortitudie nascit̄ repugnat/oñdens/q̄ttuor habet
partes. Primo exēplo Iudich ⁊ Helisei oñdit. q̄ sic
virtute animi persequēda honestas. Secūdo Iudich ⁊
Helisei facta/cuidā grecoꝝ cōsilio super honestate ser-
uāda i virtutis puritate p̄fert. De hoc Tul. li. iii. tra-
ctatu. iii. ca. iii. circa finē. Tertio exēplo Joānis ⁊ Su-
sanne/docet vitā propriā esse cōtemnendā potiusq̄ i
honestatem pati/aut ipi cōsentire. Quarto cuiusdam
ducis romanoꝝ exēplo/victoriā dici debere turpem/
que non habetur honestate/differit.

Ca. viii. quattuor habens partes. Primo quantā
moyses coram pharaone (cuius tñ promissa/ simula-
tione plena sciebat) virtute ai seruauerit honestatem
Secundo quantam Thobias in sepeliendo mortuos/
animi fortitudine formā honestatis dabat ostendēs/
phōꝝ questiones de reruz venalium vitis tegendis/
aut p̄dōis/raguels iusti fidelitate breuiter absoluit

De his Tul. li. iiii. tractatu. iiii. ca. iiii. ⁊ sparsim sequē-
tibus. Tertio quantā honestatis curam / inter hostes
⁊ summas captiuitatis ⁊ seruitutis aduersitates / in
conseruando altaris dei sacrum ignem patres antiqui
habuerunt. Quarto misteria per huiusmodi ignem fi-
gurata / dictaq; Hieremie / in nouo testamento esse ad-
impleta / incidentaliter ostendit.

Ca. ix. explicās nihil eē utile / quod honestati q̄ ex
temperātia nascit̄ repugnās ē / tres habet partes. Primo
quāta talis honestatis cura / quātaq; ihonestatis
opposite vidicta eē debeat / nihilq; tali honestati debe-
re p̄ferri. exēplo miseratōe lachrimabili pleno demon-
strat. Secūdo q̄ laudabile ē / utilitati pecuniarie hone-
statem p̄ferre afflictis fame succurrēdo / leprosoꝝ ad
portā zamarie sedentiū exēplo manifestat. Tertio vi-
te p̄prie honestatē eē preferendam exemplo Hester /
amicitiāq; honestati postponēdam / exemplo Regis
assueri confirmat.

Tractatus quartus compendiose multum de Ami-
citiā differens / tria diuiditur in capitula.

Ca. primū septē cōtinens partes. Primo ostendit
exēplo Jonathe ⁊ abimelech amicitia nō honestati / s; z
reb; quibuscūq; ceteris eē preferendā. De hoc Tul. li.
i. ca. iiii. tertii tractatus / ⁊ de amicitia. ca. ii. secūdi
tractatus. Secūdo honestati diuine aut patrie / ami-
citiā esse postponendam / scripture confirmat testi-
monio. De hoc Tul. li. iiii. ca. iiii. tertii tractatus. ⁊ in
de amicitia. ca. iiii. secūdi tractatus. Tertio amicos
esse corripitendos ⁊ monendos docet. De hoc Tullius
li. de amicitia. ca. iiii. tertii tractatus. Quarto amici-
tiam debere esse constantem ponit. De hoc Tullius li.
de amicitia capitulo. iiii. ⁊ ca. vii. secūdi tractat; .

Quinto amicos debere esse fideles . De hoc Tul. li. de
amicitia ca. vii. secundi tractatus. Sexto amicos se
debere in officio prestando inuicem preuenire. Sepu
mo amicos debere patienter sufferre mala et odia pro
amicis afflictis innocentibus. De hoc Tullio. li. de ami
citia ca. ii. secundi tractatus circa finem.

Ca. ii. habes noue partes / Primo docet nihil i reb9
humanis esse pulchrius amicitia. De hoc Tul. in li. de
amicitia ca. ii. secundi tract. Secundo amicitia no ee fi
delitati ad deu pferenda. Tertio qliter i aicitia se beant
superior et inferior. De hoc Tul. li. de amicitia. ca. ix.
secundi tractatus. Quarto amicitia que amicos unu
facit no debere esse questuosam. De hoc Tullio . in de
amicitia ca. v. secundi tractatus / et ca. ii. tertii tract.
et ca. ultimo. Quinto adulatione no debere ee in ami
citia / ideo amicitia pauperu amicitie diuitu esse prefe
renda. De hoc Tul. li. de amicitia ca. v. secundi tract.
et ca. iiii. tertii tractat9. Sexto qd pcciosa sit amicitia
Septimo qualis debeat esse amicitia verbo docet euā
gelico. Octauo in amicitia / fugienda esse simulatione /
vera qd debere esse vnanimitate ostendit. De hoc Tul.
in de amicitia ca. vii. secundi tract. Nono qd amicitia
pleruq in amicis venia apud deu impetrat.

Ca. iiii. huic operi finem imponens / qualiter beatus
Ambrosius ex horum preceptoru fructu et utilitate
ad huiusmodi in mente conseruanda filios suos exhor
tatur / explicat. Sive quidem nos velle custodire et per
ficere / donet / ad cuius laudem hec scripta sunt Iesus
Christus morum preceptor honorum et scientiarum
dominus.

Finis.